

דמ:

עץ משפט
גר מצוה

עז א טיש"ע י"ד ס' קנט
סעיף א:
עז ב ת"י פ"ב תה"ל
תאכלות אסורות
הלכ' זו סמג לארץ קמח
טיש"ע י"ד ס' קנט סעיף
ד:

ה'ה"א או"ב ע"ה השולחן ב'י' מינה דע"כ מ"י בלא הודיעו שמפני
מזכירי על הדולבקי וא"כ מ"ל מני היו מנוו ושותה אמאי
אסור ו"ל דמ"מ כיון שהחזיק ידו למנוו ולשתות לא מירחא כלל
ובין על השולחן מהאי טעמא אסור וכן כסיפא דקמי' חביות סתומות

כדי לסייעתא דהעוונתא דהעוונתא דהעוונתא
היוק וחמור נקמן (דף ע"ג) דנחשט עליו כנגד על
עליו כנגד וטורח מ"מ הכל שאלה ש"ל
הכל מנוב וטורח וטורח מ"מ הכל שאלה ש"ל
כל מיון שהחוק ידיו למוצא ולשמות:
ר"בן ששקע בן נפילא הוא ר"א
ידע מאי קאמר רבנן. ור"א
וילוחא ר' יוחנן פלשטי בשל (ו'סיד) ונשל
טוט ויהא רש"ב פלשטי בשל (ו'סיד) דמנח
גמירי ליה הכי: והר"דנא ר' דקיס
מן כ"ר א"תיר (ו'סיד) חיש א"תיר.
ופרש"ב כרש"ב דלה חיש לשמות
והר"דנא ר' דקיס כל דקיס לן כר"ב
אלו המגופה ויפשה ארשת מחמיה כ"ר
לכר דלמחל כל ערס ומיחל ויפשה
איכא למיחש לשמותא דליכא יופש
ואולי קר"ב כרש"ב לנד ה"א דנהי דלה
חישין לשמותא מ"מ איכא למיחש
ליופשוש שיקר לכו המגופה ויפשה
אחרת מחמיה שזכו קל יותר לעשות
(ו'סיד) מחמיה שאלן בן טורח והלכך נקט
מנח רבנן כרש"ב ור"א חיש:
מנח טעמא א"ר מוחינן חמיה
ששום שייכא. רש"י גרס

שייך בנ"ק משום דהיין נמשך ויואל
דורך עס ובערוך (גרים שיבא בנ"ת
על עס ברא קטנה שפומיין (אחור
זא) כמו שיבא דכשרא (ספדור) דא
דא וואו נקב קטן עשויין לערנא
ריח היין דרך עס וקורין לו שומא"ל
ומלאן משמע דמגופא בריה לבד הי
מחוסא אחד מנדקלמר דוקא משום
שייך לא מנדקלין חמרא ב"ד עובד
סוככים ש"מ דא חוסא אחד סמימא
הסמימא כמו שיהא מגופא בעייט וכן
משמע לעיל במוגיל דליין מעמדיו
(דף 6א) דקלמר אגנא אפומא דחסימא
שייקא וחסומא היי חוסא בתוך חוסא
משמע דא שייקא לאחד הי חוסא
לאחד אבל רבינו יצחק בן יהודה שלח
לרש"י דוקא לחסימא שלהם שהיי של
חוסא קני בחוסא אחד שעל פי חסימא
מלאן בחסימא שלנו שהם מנסים

נכח להם דרך עקלתון. כשעל הבית יכול לנצל דרך עקלתון מזרחית
השאלה אחת: **ראי סוף עמוד כוכבים.** עמוד כוכבים שהיה מעביר כדי בין
ועבדו מאי דכתיב. ואפי' לא הודיעו שהפליג ליחסם: **מחלוקת בשל**
סיד. נמגופה של סיד שהיא לננה הוא דמישי רבנן לשחומא

בבא להם דרך עקלתון אי הכי סיפא נמי כיון
דאמר להם לכו ואני ^(א) בא אחריכם סמכא
דעתייהו: המניח ^(ב) עובד כוכבים בתנותו כו'
המניח יינו בקרון או בספינה כו'; וצריכא
דאי תנא עובד כוכבים דסבר דלמא אתי
וחזי ליה אבל בקרון או בספינה אימא
ממפלגי לה לספתייהו ועביד מאי דבעי ואי
תנא בקרון או בספינה משום דסבר דלמא
אתי באורחא אחריתי וקאי אנדא וחזי ל'
אבל עובד כוכבים בתנותו אימא אחיד לה
לבבא ועביד כל דבעי קמ"ל אמר רבה בר
ר חנה א"ר יוחנן מחלוקת בשל סיד "אבל
בשל טיט דברי הכל כד' שיפתח ויגוף ויגוב
מיתבי ארשב"ג לחכמים והלא ^(א) סתומו
ניכר בין מלמעלה ובין מלמטה אי אמרת
בשלמא בשל טיט מחלוקת היינו דקתני
סתומו ניכר בין מלמעלה ובין מלמטה אלא
אי אמרת בשל סיד מחלוקת בשלמא למטה
ידיע אלא למעלה הא לא ידיע רבן שמעון
בן גמליאל הוא דלא ידע מאי קאמרי רבנן
וה"ק להו אי בשל טיט קאמריתו סתומו ניכר
בין מלמעלה ובין מלמטה ואי בשל סיד
קאמריתו נהי דלמעלה לא ידיע למטה מיהא
ידיע ורבנן כיון דמלמעלה לא ידיע לא
מסיק אדעתיה דאפך וחזי ליה אי נמי וימנין
דחלים "אמר רבא הלכה כרשב"ג הואיל
ותני סתמא כוותיה דתנן היה אוכל ^(א) על
השולחן עמו והניח לגין על השולחן לצין
על הדולבקי והניח ויצא מה שעל השולחן
אסור מה שעל הדולבקי מותר ואם אמר לו
הוי מזוג ושותה אף שעל הדולבקי אסור
חביות פתוחות אסורות סתומות מותרות
כדי שיפתח ויגוף ותיגוב פשיטא מהו דתימא
כולה רשב"ג קתני לה קמ"ל וכי מאחר
דקיימא להן כוותיה דרשב"ג דלא חייש
לשתומא ולחלכלתא כוותיה דרבי אליעזר
לא חייש ליופא האידנא מאי משמא לא

מותרת, חמרא ביד עובדי כוכבים משום שייכא אמר רבא זונה עובדת כוכבים וישראל מסובין אצלה חמרא שרי גדי דתקף להו יצרא דעבירה יצרא

מחובריהם זה לזה אף כי הם חותם אחד על פי החבית מכל מקום יש לחוש שמה יתחוב העובד כוכבים חודו של סקין בין הנספין
בין השוליים או אפי' בלחצו הנסר עצמו ולהוציא היין דרך שם ולתחוב הכוס נגד הנקב ומיהו נראה לר"י שאין לחלוק בין החביות
שגלו לחביות שלטם שהרי כל מיניו שהקפיד התלמוד אפילו מהן דמיס לשומתו לא מיס אלף לנקבה דמגופה החביות אבל לנקבה
ופני החבית לא חיישין וליכא למימר דהיינו דוקא בתגופה שהיה של טט היה יכול לעשות הנקב אבל לא בשל חרד דלא
בתגופה אירי בתגופה של חרס אלא ודאי היינו עממין דלא חיישין לקרול לרופי החביות ה"ה בחביות שלט וממר לשלון יין בחתום
חומרם ועינאו על פי החבית ודוקא כשחחר ורואהו ומסר את החתום אבל אם שלחו למכירו והוא אינו חחר ורואהו צריך חתום בחוק
חומרם ומינאו אם שולח אמר ידו והרדע למכירו עיני החתום סגי בכך כמו בהכרת החתום הדעבדי כוכבים מרתת מכנת אפילו
הוא חחר ומכירו ורואהו ומסר עליו ואע"ג דקיס ין כרבי אליעזר דקני בחתום אחד מ"מ בעיני הכרת חומרם משום
הקדישא ין דרד אדרב דפי' לעיל פ' אין מעמידין (ס. ד"ה ואמר) וכן משמע נמי בצריחא דאמר מ"י אין מעמידין (ס. השולח
יין ביד כותי ושל יזר ושל מוריס ביד עובד כוכבים (ס. מ"מ מדרבנן ביד מוריס נשמע לר' אליעזר ביין והא יזר
בד"ה) מוקי לה לעיל כרבנן מדלא נקט יין גבי עובד כוכבים בדפ"ל מ"מ מדרבנן ביד מוריס נשמע לר' אליעזר ביין והא יזר
ומוריס לרבנן קתני בזה בריחא דקני בחתום אחד ואפי' דני הכרת חומרם ה"ה נמי יין לרבי אליעזר דאע"ג דקני בחתום אחד
מ"מ חתום בעיני הכרת חומרם ועוד יש לישב בבריחא כרבי אליעזר בדפ"ל לפי רש"י הלך משעני מיניה דאף לר' אליעזר בעיני הכרת
חומרם מינה מדרבנא הכא בשמעתי קרימא לן כרבי אליעזר דלא חייס ליופא משמע לישב לא חיישין ליופא כלל דקני בחתום אחד
ואפילו בלא חחר ומכירו דודאי לא טרד ומיזיף כלל וגם מנהג השולח היה בשכר שלות יין בחתום א' בלא חחר ומכירו ואע"ג דלרב
ודאי בעיני הכרת חומרם בדפ"ל פ' אין מעמידין (ס. ד"ה ואמר) דל"כ קשה דרב אליעזר מ"מ לא קרייל בזה כרבי אלא קיס לן
כסתמא לתלמודא דשמעתי ודפרישתי ובריחא דלעיל נמי דאיר ומוריס שבבתי ין לישב דלא אפרה בבריחא אפילו בלא הכרת
חומרם דהא דקני בבריחא אם מכיר חומרם ופתמו ודאי לא אפור אירי כוונתו לומר אם לאו וישראל ראשון
דאפור אלא הי"ק ואם לאו שהלך לראותו ולא הבין שהוא כמו שעשאו או שבה היאך תחתו ואינו יודע אם הוא כמו
שחתמו אם לאו אפור ואו הוא גרוע עיי מאלו לא הלך כלל לראותו שהרי עפה שרואהו ואינו מנחין אם הוא כמו שעשאו ים
ההוכחה קתם שייפו העובד כוכבים אבל ודאי אם לא הלך ואינו רואהו כלל הישראל ראשון אחרי שחתמו אלא שהישראל שני מלאו

השוכר את הפועל פרק חמישי עבודה זרה

מסורת הש"ס

(א) כס"ח בש"ה, (ב) וברשי
שכ"יף יח"ח מיתקח,
(ג) כדי שישמרו ויחמסו כלל
השי"ח וע"ש, (ד) ל"ס מ"א,
(ה) ופרך ש"ח א"ש ולפני
ליח"א ק"ן, (ו) אוח"כ,
יענ"ה, (ז) ז"ל ולחמסו,
השי"ח, (ח) אולי ז"ל של"ה ה"ה.

גליון הש"ס

גמ' אמר רבא הלכה
ברשב"ג. עין צ"ב דף קלג
ע"ב ברשב"ג ד"ה ת"ש:

הגהות דב"ח

[illegible]

לעזי רש"י

סלדוי"ר [שולדוי"ר].
לרדת.